

Universitätsbibliothek Paderborn

**Diatribai De Primis Veteris Frisiae Apostolis, Sive
Dissertationes, quibus eoru[m] anni, actus, res,
personae, loca, tempora in eorundem actis occurrentia,
discutiuntur, illustrantur, erroresque ab ...**

Bosschaerts, Willibrord

Mechliniae, 1650

92. Quidnam egerit Pipinus post necem S. Lamberti & refutatur Vulgata
opinio ex Marcell. desu[m]pta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10958

verò, teste Molano in Indiculo Sanctorum, Martyrium subierint sub Pipino filio Begge, consequitur cælos petijse ante annum 715.

DISSERTATIO LXXXII.

Quidnam egerit Pipinus post necem S. Lamberti & refutatur Vulgata opinio ex Marcellino desumpta.

Simul ac auditum fuerat Pipino Hubertum Infulis decoratum Traiectum appulisse, non mora, splendido cinctus comitatu eò properat, Cognato suo de recenti dignitate gratulaturus & Episcopum splendidis officijs demeriturus. Ast S. Antistes memor moniti quod Dominus dedit Episcopo Ecclesiæ Sardis: esto vigilans & confirma cetera quæ moritura erant, Pipinum licet in se officiosum, sedis adulterij vndis etiamnum innatantem hortari ad penitentiam, instigare, arguere, increpare; negare sibi quidquam cum illo aut esse aut fore commune, priusquam ad mentem redeat, minari se ei Ecclesiæ communionem interdixurum nisi resipiscat, idque palam orbi facturum. Mouetur hisce non parum Pipinus, sed non permouetur. tandem tamen non desistente Huberto, suo Pastori obedit, vt postmodum dicitur.

Interim hîc conueniendi sunt qui ducti relatione Marcellini, qua cap 25. enarrat Plectrudem per Swibertum & Agilolphum Episcopos rogasse Pipinum moribundum, ne filios suos legitimos, Drogonem & Grimoaldum exheredaret, & nihilominus Pipinus moriens ijs præteritis, Carolum Martellum illegitimum hæredem inscripserit, colligunt

colligunt constare miserum Pipinum vsque ad obitum cum pellice perseuerasse. Vide Spondanum ad annum 698. ubi ait: Pipinum miserum numquam destitisse à consortio pellicis, idque ex Baronio quem compendiat.

Idem iter ineunt multi, inter quos & Furmerius lib. 3. Frisig. cap. 6. eodem duce; sed quam cæco plus satis innotuit. Nos igitur illum non morati, astruimus sub hunc annum Pipinum abiecto scorto Plectrudem iam ante repudiata in coniugem rursus admisisse simulque vsque ad terminum vite in mutuo cõnubij fædere perstitisse. Conuincit 1. summa deinceps cõmunicatio inter utrosque. Nam circa presentem annum Pipinus vna cum Plectrude fundat monasterium Andainum nunc S. Huberti in Ardenna. Factum describit Ioannes Roberti ex vetusto autentico Manuscripto eiusdem monasterij sic: *Temporibus Pipini, qui maior Domus erat sub Theodorico Rege, uxor eius Plectrudis Amberlacum sua ditionis fiscum parabat adire: & per prædictum locum transiens, tum radio vasta solitudinis; tum feruore & status confecta, ibidem in pratis virentibus decreuit aliquandiu requiescere. & cum post exactam refectionem comites eius longiori somno premerentur, ipsa curiosior pro equis pascentibus, ne per siluas vagarentur, neminem excitans, ipsa sola surrexit, equisque recollectis, iam lassior, dum super aceruum lapidum ibi foris congestum resideret, chartulam quandam cœlitus allapsam, opstupuit apud se cadentem. Quam, licet pauida, corripuit; & nemini comitum ausa credere secretum, ad virum quantocius decreuit reuertendum. Cui cum per ordinem retulisset ordinem miraculi; ille euocato Beregiso viro Venerabili (qui tunc in Dei rebus obsequebatur eis) chartulam ei obtulit exponendam sibi. Consultus sacerdos Dei ei respondit, locum quo eadem chartula deciderat à Deo esse electum, ex quo multorum anima transire deberent ad regna cœlorum. Pipino vero subiugente quid sibi inde videretur agendum, Beregisus, capta occasione*

castione (qui iam dudum apud se deliberauerat, mundo relicto, Deo
 liberius vacare) subintulit Principi, ne quantum in se esset, diui-
 na dispositioni deesset, paratum se solitudinem illam colendam
 suscipere, si eam sibi ille concederet. Placuit Pipino Beregisi propo-
 situm, licet grauaretur admodum, à se suum emittere carissimum.
 Illo tamen sepius insistente, ut rem quantocius acceleraret, Papi-
 nus cum comitatu Curialium suorum, venit ad locum inuenta ce-
 liti charta. Ibi facta legali donatione, & ratacoram Principibus
 suis astipulatione, locum ipsum perpetuò habendū Beregiso donauit.
 Ecce fiscū vocari Plectrudis qui tū erat Pipini Principis,
 sed eius ratione coniugij. Vide obambulantem Plectru-
 dē nonnihil à viro suo & inuenta charta ad illum rediisse,
 scilicet, quo iam vt viro utebatur vxor, cum quo iā in gra-
 tiam pristinumque ius redierat. Non amplius illa Colonia
 lugens detinetur. Beregisi illis obtemperat in Dei rebus,
 non Pipino solū, sed vtriq̄ue, coniugum pari. nulla hīc
 Alpais. Contigisse vero datam historiam circa annum 700.
 docet Ioannes Roberti qui ex professo res Andannēsis cœ-
 nobij scrutatus vulgavit. Nec obstat quod legatur, *tempori-
 bus Pipini qui Maior domus erat sub Theodorico Rege &c.* qui
 Theodoricus obiit anno 690. aut 91. non enim illis verbis
 significatur celebris charte illa inuentio aut donatio facta
 sub Theodorico, sed solū Pipinum maiorem Domus
 creatum sub eo Rege & eius principatum sub eo inceperat,
 quod verissimum est. Gelenus in Sacris Colonienſibus Syn-
 tag : 9. lib. 3. ait Pipinum post diuortium semel tentatum
 & S. Lamberti cædem, quæ fuit anno 698. cum Plectru-
 de Capitolium Colonienſe, quod erat Palatium Princi-
 pum, vertisse in Monasterium Monialium ac munificè
 dotasse, prout, inquit, in Tabellarijs Ecclesiæ legitur.
 Verbis, *post tentatum semel diuortium*, significatur diuortium
 quidem tentatum, sed non consummatum abiectâ Al-
 paide

paide: addens, simul, excludit opinionem afferentium Pipinum post reconciliationem reuocatâ pellice ad vomitum rediisse: donatione & fundatione simultaneis cernitur vtriusque reconiunctio. Præterea anno 706. Pipinus cum Pletrude coniuge donat S. Willibrordo medieta- tem fisci Epternacensis. Anno 708. ad preces & instantiam Pletrudis dat S. Svberto Werdam insulam. Paulò ante mortem donat S. Willibrordo Villam Suest ram (*Susteren*) in pago Mosanorum per Pletrudem ab ingenuis coemptam, vt loquitur Theofridus in M. S. vita S. Willibrordi. Mortuo Pipino Pletrudis eius thesauros conferuat: Theobaldum nepotem Maiorem constituit. Vides hic summam & continuam communicationē Pipini cum legitima coniuge: non auditur, non rogatur, nil agit hic Alpais. 2. Non est verosimile Pipinum animo pium, benignum, plurium Ecclesiarum & monasteriorum fundatorem, Sanctorū Apostolicorū virorum amantissimum, visis terribilibus flagellis desuper vibratis quæ iram Dei & Antistitis Lamberti innocentiam declarabant, auditis monitionibus S. Huberti aliorumque Sacerdorum, inter quos puto S. Willib. quem libenter audiebat, partes suas non omisisse, cognitis miraculis quæ ad sepulchrum Martyris frequentia patrabantur, non est, inquam, verosimile his circumstantijs adeo peruicaciter in suo peccato perdurasse. 3. graue scandalum partum erat omnium fidelium animis; populus in adulterum & pastoricidam fremebat seditioni proximus; non credendum est tanti mali authorem & peioris futuram apud se amplius conuersari voluisse. Hanc nostram conclusionem apertè enuntiant Leiden- sis lib. 1. Chronicicap. 21. Fasciculus temporum: Adulphus Happaert, cuius sententiam profert Roberti ipsi- que assentitur. Nobiscum etiam est Franciscus Haræus

Haræus nisi quod addat Pipinum ad vomitum rediisse iterato meretrice recepta, colligens ex eo quod moriens Car. Martellum scripserit heredem. Gramaius ex veteri, in Brabantia monumento Ecclesiæ Huguardienfis, quæ Collegij sui fundatricem agnoscit Alpaidem, narratis Dodonis & complicum pœnis, subdit, Alpais perpetuo contabescens mœrore factum expiauit, sufficienter eius dimissionē post S. Lamberti necem insinuans.

Fundamentum contrariæ opinionis quod ex cap. 25. Marcellini desumptum est, refutabimus dum ad obitum Pipini venerimus, ubi plura ad nostræ confirmationem adducentur & simul manifestabitur Pipinum non iniuriosè Martellum heredem ordinasse, consequenter nec ex eo colligi dimissam Alpaidem resumpsisse,

DISSERTATIO LXXXIII.

De Sergio Pontifice S. Willibrordi Ordinatore.

Nno 701. vitæ stationem cedit Beatiſſimus pontifex Sergius cui plurimum obligatur Frisia, utpote quæ eius causa bis S. Willibrord. adiit. Semel 1º. introitu ex Hybernia, ab eodem prædicandi potestate plurimisque ad sacram susceptam partem elaborandam utilissimis & necessarijs instructus rediens. Beda lib. 5. cap. 12. Iterum à Pipino delegatus anno 696. pro Episcopalibus Insulis obtinendis, pro nouo Ultraiectensi Episcopatu instituen- do, roborando ac ampliori facultate spirituali Frisios gubernandi